

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (осми разширен състав)

28 ноември 2019 година*

„Икономически и паричен съюз — Банков съюз — Единен механизъм за реструктуриране на кредитни институции и някои инвестиционни посредници (ЕМП) — Единен фонд за реструктуриране (ЕФП) — Решение на ЕСП относно предварителните вноски за 2016 г. — Жалба за отмяна — Пряко и лично засягане — Допустимост — Съществени процесуални правила — Удостоверяване на решението — Процедура по приемане на решението — Задължение за мотивиране“

По дело T-365/16

Portigon AG, установена в Дюселдорф (Германия), за която се явяват D. Bliesener, V. Jungkind и F. Geber, адвокати,

жалбоподател,

срещу

Единен съвет за реструктуриране (ЕСП), за който се явяват B. Meyring, T. Klupsch и S. Ianc, адвокати,

ответник,

подпомаган от

Европейска комисия, за която се явяват A. Steiblyté и K.-P. Wojcik, в качеството на представители,

встъпила страна,

с предмет искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна, първо, на Решение на ЕСП, прието на изпълнителната му сесия от 15 април 2016 г., относно предварителните вноски за 2016 г. в Единния фонд за реструктуриране (SRB/ES/SRF/2016/06), и на второ място, на Решение на ЕСП, прието на изпълнителната му сесия от 20 май 2016 г., относно корекцията на предварителните вноски за 2016 г. в Единния фонд за реструктуриране, допълващо решението на ЕСП, прието на изпълнителната му сесия от 15 април 2016 г., относно предварителните вноски за 2016 г. в Единния фонд за реструктуриране (SRB/ES/SRF/2016/13), в частта, в която се отнасят до жалбоподателя,

ОБЩИЯТ СЪД (осми разширен състав),

състоящ се от: А. М. Collins, председател, М. Кънчева, R. Barents, J. Passer (докладчик) и G. De Baere, съдии,

* Език на производството: немски.

секретар: N. Schall, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 14 февруари 2019 г.,

постанови настоящото

Решение

Правна уредба

- 1 Настоящото дело попада в рамките на втория стълб на банковия съюз, който се отнася до единния механизъм за реструктуриране (ЕМП), предвиден в Регламент (ЕС) № 806/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2014 година за установяването на еднообразни правила и еднообразна процедура за реструктурирането на кредитни институции и някои инвестиционни посредници в рамките на Единния механизъм за реструктуриране и Единния фонд за реструктуриране и за изменение на Регламент (ЕС) № 1093/2010 (ОВ L 225, 2014 г., стр. 1). Въвеждането на ЕМП има за цел да засили интеграцията на рамката за реструктуриране в държавите членки от еврозоната и държавите членки, извън еврозоната, избрали да участват в единния надзорен механизъм (ЕНМ) (наричани по-нататък „участващите държави членки“).
- 2 Настоящото дело се отнася по-конкретно до Единния фонд за реструктуриране (ЕФП), въведен с член 67, параграф 1 от Регламент № 806/2014. ЕФП се финансира от вноските на институциите, получени на национално равнище под формата по-специално на предварителни вноски в изпълнение на член 67, параграф 4 от същия регламент. Съгласно член 3, параграф 1, точка 13 от посочения регламент понятието „институция“ се отнася до кредитна институция или инвестиционен посредник, обхванати от консолидирания надзор в съответствие с член 2, буква в) от същия регламент. Вноските се прехвърлят на равнището на Европейския съюз в съответствие с Междуправителственото споразумение относно прехвърлянето и взаимното използване на вноските в ЕФП, подписано в Брюксел на 21 май 2014 г. (наричано по-нататък „Междуправителственото споразумение“).
- 3 Член 70 от Регламент № 806/2014, озаглавен „Предварителни вноски“, гласи:
 - „1. Индивидуалната вноска на всяка институция се набира най-малко веднъж годишно и се изчислява пропорционално на сумата на задълженията ѝ (с изключение на собствения капитал) минус гарантираните депозити, по отношение на съвкупните задължения (с изключение на собствения капитал) минус съвкупните гарантирани депозити, на всички лицензирани институции на териториите на всички участващи държави членки.
 2. Съветът за реструктуриране ежегодно, след консултация с ЕЦБ или с националния компетентен орган и в тясно сътрудничество с националните органи за реструктуриране, изчислява индивидуалните вноски, за да гарантира, че вноските, дължими от всички институции, лицензирани на териториите на всички участващи държави членки, не надхвърлят 12,5 % от целевото равнище.

Всяка година изчисляването на вноските за отделните институции се основава на:

- а) фиксирана вноска, която се изчислява пропорционално въз основа на сумата на задълженията на институцията, с изключение на собствения капитал и гарантираните депозити, спрямо общите задължения, с изключение на собствения капитал и гарантираните депозити, на всички институции, лицензирани на територията на участващите държави членки; и
- б) коригирана спрямо риска вноска, която се основава на критериите, предвидени в член 103, параграф 7 от Директива 2014/59/ЕС, като се взема предвид принципът на пропорционалност, без да се създава неравнопоставеност между структурите на банковия сектор на държавите членки.

Съотношението между фиксираната вноска и коригираните спрямо риска вноски трябва да е съобразено с балансираното разпределение на вноските между различните видове банки.

При всички случаи общият размер на индивидуалните вноски от всички институции, лицензирани на териториите на всички участващи държави членки, изчислени съгласно букви а) и б), не може да надхвърля годишно 12,5 % от целевото равнище.

[...]

6. Прилагат се делегираните актове, в които се уточнява понятието за коригиране на вноските в зависимост от рисковия профил на институциите, приети от Комисията съгласно член 103, параграф 7 от Директива 2014/59/ЕС.

7. Съветът, като действа по предложение на Комисията, в рамките на делегираните актове, посочени в параграф 6, приема актове за изпълнение с цел определяне на условията на прилагане на параграфи 1, 2 и 3, по-специално по отношение на:

- а) прилагането на методологията за изчисляване на индивидуалните вноски;
- б) практическите условия за прилагането към институциите на рисковите фактори, определени в делегирания акт“.

4. Що се отнася до посочените предварителни вноски, Регламент № 806/2014 е бил допълнен с Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/81 на Съвета от 19 декември 2014 година за определяне на еднообразни условия за прилагане на Регламент (ЕС) № 806/2014 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на предварителните вноски в Единния фонд за реструктуриране (ОВ L 15, 2015 г., стр. 1).

5. Освен това Регламент № 806/2014 и Регламент за изпълнение 2015/81 препращат към някои от разпоредбите, съдържащи се в други два акта:

- от една страна, Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година за създаване на рамка за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници и за изменение на Директива 82/891/ЕИО на Съвета и директиви 2001/24/ЕО, 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО, 2011/35/ЕС, 2012/30/ЕС и 2013/36/ЕС и на регламенти (ЕС) № 1093/2010 и (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 173, 2014 г., стр. 190),

- от друга страна, Делегиран регламент (ЕС) 2015/63 на Комисията от 21 октомври 2014 година за допълване на Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета по отношение на предварителните вноски в механизмите за финансиране на реструктурирането (ОВ L 11, 2015 г., стр. 44).
- 6 Единният съвет за реструктуриране (ЕСП) е учреден като агенция на Съюза (член 42 от Регламент № 806/2014). Той включва по-специално пленарна сесия и изпълнителна сесия (член 43, параграф 5 от Регламент № 806/2014). На своя изпълнителна сесия ЕСП приема всички решения за прилагането на Регламент № 806/2014, освен ако в посочения регламент не е предвидено друго (член 54, параграф 1, буква б) от Регламент № 806/2014).
- 7 С решение от 29 април 2015 г. (SRB/PS/2015/8), взето в рамките на пленарна сесия, ЕСП приема процедурните правила, приложими в рамките на изпълнителните сесии на ЕСП (наричани по-нататък „ППИС“).
- 8 Член 9, параграфи 1—3 от ППИС гласи:
 - „1. Решенията могат да се приемат чрез писмена процедура, освен ако поне двама членове от изпълнителната сесия, посочени в член 3, параграф 1, които участват в писмената процедура, се противопоставят на подобно решение в първите 48 часа след започването на писмената процедура. В този случай темата се включва в дневния ред на следващата изпълнителна сесия.
 - 2. Обикновено писмената процедура изисква не по-малко от пет работни дни за осъществяване на проверка от страна на всеки член на изпълнителната сесия. Ако е необходимо извършването на спешно действие, председателят може да определи по-кратък срок за приемането на решение с консенсус. Причината за намаляване на срока се посочва.
 - 3. Ако консенсусът не може да бъде постигнат посредством писмена процедура, председателят може да започне обикновената процедура за гласуване в съответствие с член 8“.

Обстоятелствата по спора

- 9 Жалбоподателят Portigon AG, по-рано WestLB AG, е кредитна институция, установена в участваща държава членка.
- 10 През 2009 г. в рамките на германския орган за реструктуриране Bundesanstalt für Finanzmarktstabilisierung (Федерална служба за стабилизиране на финансовите пазари, Германия, наричана по-нататък „FMSA“) е създадена Erste Abwicklungsanstalt (първа санираща структура, наричана по-нататък „ЕАА“) — публично-правно образование, което има организационна и икономическа самостоятелност и ограничена правоспособност.
- 11 На 20 декември 2011 г. Европейската комисия приема Решение 2013/245/ЕС относно държавна помощ С 40/2009 и С 43/2008 за реструктурирането на WestLB AG (ОВ L 148, 2013 г., стр. 1).
- 12 В рамките на това реструктуриране част от секторите на дейност и портфейлите на жалбоподателя (наричани по-нататък „портфейлът на ЕАА“) са прехвърлени на ЕАА. Част от портфейла на ЕАА е бил предмет на реално прехвърляне на ЕАА чрез разделяне. Останалата част от портфейла на ЕАА, включваща портфейл от извънборсови дериватни инструменти, не е била предмет на реално предаване на ЕАА, а единствено на икономическо прехвърляне (синтетично прехвърляне). В това отношение с ЕАА са сключени договори за синдикиране в брой, за предоставяне на гаранции или за поемане на отговорност за рисковете.

Декларация на жалбоподателя за изчисляване на предварителната му вноска за 2016 г.

- 13 На 28 януари 2016 г., чрез приложението Extranet на Deutsche Bundesbank (Германската федерална банка), жалбоподателят изпраща на FMSA своята декларация за целите на изчисляването на предварителната му вноска за 2016 г.
- 14 С писмо от същия ден жалбоподателят обяснява на FMSA, че в тази декларация общата стойност на баланса съгласно полета 2A 1 (обща стойност на пасива) и 4A 17 (обща стойност на актива) не включва стойността на баланса на активите или пасивите, притежавани от жалбоподателя в качеството му на синдик, които са свързани с портфейла от извънборсови дериватни инструменти, синтетично прехвърлени на ЕАА. В поле 4D 17, което се отнася до член 6, параграф 8, буква а) от Делегиран регламент 2015/63 жалбоподателят дава отрицателен отговор, тъй като не принадлежи към нито една група, която е подложена на реструктуриране след получаване на държавни или еквивалентни средства, като например от механизъм за финансиране на реструктуриране.
- 15 В същото писмо, „[с] цел яснота, но също и за да се избегнат ненужните и прекомерно високи оценки“ жалбоподателят прилага (в хартиен формат) алтернативен вариант на декларацията си, който „би следвало да съответства на правното становище на FMSA“.
- 16 С електронно писмо от 3 март 2016 г. FMSA уведомява жалбоподателя, че е разгледала проблемите, посочени в неговото писмо от 28 януари 2016 г., и е „съгласувала становището си с ЕСП“. Според FMSA в полета 2A 1 и 4A 17 следва да се декларират всички позиции от счетоводния баланс, съответстващи на годишните счетоводни отчети. Що се отнася до поле 4D 17, FMSA посочва, че показателят за риска, посочен в член 6, параграф 8, буква а) от Делегиран регламент 2015/63, е приложим и по отношение на институциите, които не принадлежат към нито една група, и следователно е приложим по отношение на жалбоподателя.
- 17 С писмо от 9 март 2016 г. жалбоподателят уведомява FMSA, че поддържа изцяло своята декларация, посочена в точка 13 по-горе.

Първото обжалвано решение и актът за събиране на вземания, свързан с това решение

- 18 С решение от 15 април 2016 г. относно предварителните вноски за 2016 г. в ЕФП (SRB/ES/SRF/2016/06) (наричано по-нататък „първото обжалвано решение“), в рамките на изпълнителната си сесия ЕСП взема решение на основание член 54, параграф 1, буква б) и член 70, параграф 2 от Регламент № 806/2014 относно размера на предварителната вноска за 2016 г. на всяка институция, в това число и на жалбоподателя.
- 19 Приложението към това решение съдържа в табличен вид размерите на предварителните вноски за 2016 г. на всички институции, както и редица други рубрики, озаглавени по-специално „Method (EA)“ (метод „еврозона“) и „Risk adjustment factor in the EA environment“ (коригиращ коефициент в зависимост от рисковия профил в контекста на еврозоната).
- 20 Същия ден ЕСП предоставя на националните органи за реструктуриране (наричани по-нататък „НОП“) копие от файла с данни относно институциите, разположени на съответната територия, по отношение на която НОП имат компетентност.
- 21 С акт за събиране на вземания от 22 април 2016 г., получен на 29 април 2016 г., FMSA, в качеството си на германски орган за реструктуриране по смисъла на член 3, параграф 1, точка 3 от Регламент № 806/2014 уведомява жалбоподателя, че ЕСП е определил неговата предварителна вноска за 2016 г. в ЕФП, и му съобщава размера на дължимата сума (наричан по-нататък „първият акт за събиране на вземания“).

Второто обжалвано решение и актът за събиране на вземания, който се отнася до това решение

- 22 С решение от 20 май 2016 г. относно корекцията на предварителните вноски за 2016 г. в ЕФП, което допълва първото обжалвано решение (SRB/ES/SRF/2016/13) (наричано по-нататък „второто обжалвано решение“), ЕСП увеличава вноската на жалбоподателя.
- 23 В приложението към това решение за всяка институция се посочват първоначалните размери на предварителните вноски за 2016 г., размерът на предварителните вноски за 2016 г. „after IPS impact“ (след прилагането на показателя относно принадлежността към система за институционална закрила) и разликата между тези суми, както по-специално и методът (еврозона) и коригиращият коефициент в зависимост от рисковия профил в контекста на еврозоната.
- 24 На 22 май 2016 г. ЕСП предоставя на НОП копие от файла с данните относно институциите, разположени на съответната територия, за която тези органи са компетентни.
- 25 С писмо от същия ден ЕСП уведомява НОП за мотивите за приемането на това решение.
- 26 С писмо от 23 май 2016 г. FMSA уведомява Bundesverband Öffentlicher Banken Deutschlands e.V. (Федерално сдружение на публичните германски банки, Германия) за необходимостта да бъдат поправени първоначалните изчисления на предварителните вноски за 2016 г. и причините, които обосновават тази необходимост. Посоченото сдружение препраща на жалбоподателя това писмо.
- 27 С акт за събиране на вземания от 10 юни 2016 г., получен на 13 юни 2016 г., FMSA разпорежда на жалбоподателя да заплати посочения в точка 22 по-горе увеличен размер (наричан по-нататък „вторият акт за събиране на вземания“).

Искане на жалбоподателя за достъп до документите

- 28 С писмо от 22 юни 2016 г. жалбоподателят иска от ЕСП достъп до следните документи:
- решението на ЕСП относно неговото задължение за заплащане на вноски,
 - решението на ЕСП за изчисляване на предварителните вноски за 2016 г. в ЕФП, които подлежат на заплащане,
 - решението за изменение на изчислението на посочените вноски.
- 29 С писмо от 3 август 2016 г. ЕСП предоставя на разположение на жалбоподателя копие от първото и второто обжалвано решение (наричани по-нататък заедно „обжалваните решения“), чиито приложения са предоставени само в частта, която се отнася до жалбоподателя, както и копие от файла с данни относно жалбоподателя и копия от следните решения:
- решение на ЕСП, прието на изпълнителната му сесия от 14 септември 2015 г., относно определението на групата „допълнителни показатели за риск, които трябва да се определят от органа за реструктуриране“ (SRB/ES/SRF/2015/00),
 - решение на ЕСП, прието на пленарната му сесия от 30 септември 2015 г., относно формуляра на декларация за вноските за 2016 г. (SRB/PS/SRF/2015/01),

- решение на ЕСП, прието на пленарната му сесия от 23 октомври 2015 г., за изменение на формуляра на декларация за вноските за 2016 г. (SRB/PS/SRF/2015/02),
- решение на ЕСП, прието на изпълнителната му сесия от 30 ноември 2015 г., относно общите правила за изчисляване на предварителните вноски за 2016 г. в ЕФП по отношение на дискретизирането в рамките на стъпка 2 (SRB/ES/SRF/2015/03),
- решение на ЕСП, прието на изпълнителната му сесия от 30 ноември 2015 г., относно допълнителните гаранции във връзка с данните, предоставени за изчисляване на предварителните вноски за 2016 г. в ЕФП (SRB/ES/SRF/2015/04),
- решение на ЕСП, прието на изпълнителната му сесия от 30 ноември 2015 г., относно общите правила за изчисляване на предварителните вноски за 2016 г. в ЕФП, що се отнася до референтната датата на държавните помощи (SRB/ES/SRF/2015/05),
- решение на ЕСП, прието на изпълнителната му сесия от 24 февруари 2016 г., относно обработката на липсващите данни след предоставяне на окончателните данни (SRB/ES/SRF/2016/00/A),
- решение на ЕСП, прието на изпълнителната му сесия от 10 март 2016 г., относно целевото равнище на ЕФП за 2016 г. (SRB/ES/SRF/2016/01),
- решение на ЕСП, прието на изпълнителната му сесия от 10 март 2016 г., за приспадане на предварителните вноски за 2015 г. от предварителните вноски за 2016 г. (SRB/ES/SRF/2016/03),
- решение на ЕСП, прието на изпълнителната му сесия от 6 април 2016 г., за изменение на формуляра на декларация за вноските за 2016 г. (SRB/ES/SRF/2016/04),
- решение, прието от ЕСП на изпълнителната му сесия от 6 април 2016 г., относно изменението на обработката на липсващите данни след предоставянето на окончателните данни (SRB/ES/SRF/2016/05/A).

Производството и исканията на страните

- 30 Жалбоподателят подава настоящата жалба в секретариата на Общия съд на 8 юли 2016 г.
- 31 На 9 ноември 2016 г. Комисията подава в секретариата на Общия съд искане за встъпване в подкрепа на исканията на Съвета.
- 32 С определение от 10 януари 2017 г. председателят на осми състав на Общия съд уважава искането на Комисията за встъпване.
- 33 Като първо процесуално-организационно действие, предприето на 9 октомври 2017 г. на основание член 89 от Процедурния правилник на Общия съд, последният приканва ЕСП да представи пълно копие на оригинала на обжалваните решения, включително на приложенията към тях.
- 34 С акт от 26 октомври 2017 г. ЕСП посочва, че не може да се съобрази с процесуално-организационното действие, предприето на 9 октомври 2017 г., като посочва по-специално поверителния характер на данните, съдържащи се в приложенията към обжалваните решения.

- 35 С определение за предприемане на процесуално-организационни действия от 14 декември 2017 г. (наричано по-нататък „първото определение“) Общият съд разпорежда на ЕСП, на основание, от една страна, на член 24, първа алинея от Статута на Съда на Европейския съюз, и от друга страна, на член 91, буква б), член 92, параграф 3 и член 103 от Процедурния правилник, да представи пълните копия на оригиналите на обжалваните решения, включително на съответните приложения, в техен неповерителен и поверителен вариант.
- 36 С акт от 15 януари 2018 г. ЕСП отговаря на първото определение и представя в неповерителен и в поверителен вариант четири документа: два относно първото обжалвано решение и два относно второто обжалвано решение, като всеки от тях съответства, първо, що се отнася до текста на обжалваното решение, на документ във формат PDF, състоящ се от две страници, който съставлява сканирано копие на подписан хартиен документ, и второ, документ във формат PDF, който е дигитално отражение на цифрови данни, съставляващ приложението към разглежданото решение.
- 37 С оглед на отговора на ЕСП на първото определение, на 12 март 2018 г. Общият съд предприема второ процесуално-организационно действие и приканва ЕСП, на първо място, да изясни формата на приложенията към момента на приемане на обжалваните решения, на второ място, в случай че тези приложения са представени в цифров формат, да даде обяснения и да предостави всички технически данни във връзка с удостоверяването на тези актове, които са необходими, за да се докаже, че представените пред Общия съд цифрови данни във формат PDF съответстват на тези, които реално са били представени за подпис и приемане в рамките на изпълнителната сесия на ЕСП на заседанията му от 15 април и 20 май 2016 г., и на трето място, да представи становището си по въпроса за съществуването на обжалваните решения от правна гледна точка, както и относно и въпроса за спазването на съществените процесуални правила.
- 38 С акт от 27 март 2018 г. ЕСП отговаря на второто процесуално-организационно действие. Що се отнася до второто искане, посочено в точка 37 по-горе, ЕСП отбелязва, че не може да го изпълни поради поверителността на някои документи, които трябва да представи, и иска приемането на мярка за събиране на доказателства.
- 39 На 2 май 2018 г. Общият съд приема ново определение, съдържащо мярка за събиране на доказателства, като разпорежда ЕСП да изпълни второто искане, фигуриращо в процесуално-организационното действие от 12 март 2018 г. (наричано по-нататък „второто определение“).
- 40 С акт от 18 май 2018 г., чиито нередности са отстранени на 29 юни 2018 г., ЕСП изпълнява второто определение и представя в поверителен и в неповерителен вариант документ, озаглавен „Технически сведения относно удостоверяването“, текста на четири електронни писма на ЕСП, изпратени съответно в 17,41 ч. на 13 април 2016 г., в 19,04 ч. и в 20,06 ч. на 15 април 2016 г. и в 21,25 ч. на 19 май 2016 г., както и USB устройство, съдържащо два файла във формат XLSX и два файла във формат TXT.
- 41 След разглеждането, предвидено в член 103, параграф 1 от Процедурния правилник, с решение от 11 юли 2018 г. Общият съд заличава от преписката поверителните варианти на документите, представени от ЕСП в отговор на първото и второто определение, с изключение на файловете във формат TXT, записани на USB устройства и представени на 18 май 2018 г. от ЕСП, които не съдържат никаква поверителна информация, като тези файлове са приложени към преписката в хартиен формат.

- 42 На 11 юли 2018 г. с трето процесуално-организационно действие, предприето на основание на член 89 от Процедурния правилник, Общият съд приканва жалбоподателя и Комисията да представят становищата си по отговорите на ЕСП на процесуално-организационните действия и събирането на доказателства, посочени в точки 33, 35, 37 и 39 по-горе.
- 43 На 12 юли 2018 г. жалбоподателят изтъква ново основание.
- 44 На 27 и 30 юли 2018 г. Комисията и жалбоподателят представят съответно становищата си по отговорите на ЕСП на процесуално-организационните действия и събирането на доказателства, посочени в точки 33, 35, 37 и 39 по-горе.
- 45 С писмо от 17 август 2018 г. ЕСП представя становището си по новото основание, изтъкнато от жалбоподателя.
- 46 По предложение на осми състав Общият съд взема решение на основание член 28 от Процедурния правилник на Общия съд да преразпредели делото на разширен състав.
- 47 На 19 ноември 2018 г., в рамките на четвърто процесуално-организационно действие, предприето на основание член 89 от Процедурния правилник, Общият съд приканва ЕСП да внесе уточнения относно начина, по който е бил свързан с обсъждането, проведено между FMSA и жалбоподателя относно изявлението на последния във връзка с изчисляването на предварителната му вноска за 2016 г., и приканва страните да отговорят на някои въпроси и също така да уточнят на съдебното заседание позицията си относно спазването от страна на ЕСП на задължението му за мотивиране на обжалваните решения.
- 48 На 3 и 4 декември 2018 г. страните изпълняват това искане.
- 49 С определение от 20 декември 2018 г. Общият съд разпорежда на ЕСП да представи в неверителен и в поверителен вариант копия на посочените в отговора на ЕСП от 19 ноември 2018 г. електронни писма, разменени между ЕСП и FMSA в рамките на обсъждането между тази служба и жалбоподателя във връзка с декларацията на последния, направена с оглед на изчисляването на предварителната му вноска за 2016 г.
- 50 На 10 януари 2019 г. ЕСП се съобразява с това определение.
- 51 След проверката, предвидена в член 103, параграф 1 от Процедурния правилник, с решение от 24 януари 2019 г. Общият съд заличава от материалите по делото поверителните варианти на представените от ЕСП електронни писма.
- 52 Жалбоподателят моли по същество Общия съд:
- да отмени обжалваните решения,
 - да осъди ЕСП да заплати съдебните разноски.
- 53 ЕСП иска от Общия съд:
- да отхвърли жалбата като недопустима или, при условията на евентуалност, като неоснователна;
 - да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

54 Комисията моли Общия съд:

- да отхвърли жалбата;
- да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

От правна страна

По допустимостта

- 55 Според ЕСП обжалваните решения не пораждаат правни последици по отношение на трети лица и във всички случаи по отношение на жалбоподателя.
- 56 Всъщност одобряването от страна на ЕСП на размера на предварителните вноски не пораждало никакво задължение за институциите, тъй като подобно задължение възниквало само когато компетентният НОП приеме правен акт по силата на националното право. Така обжалваните решения не слагали край на процедурата, тъй като тя приключвала само когато НОП получат вноските от страна на институциите, за които отговарят.
- 57 Освен това изчисляването на предварителните вноски от страна на ЕСП не засягало пряко правното положение на институциите, тъй като те били пряко засегнати единствено, когато НОП събирали вноските.
- 58 Ето защо жалбоподателят трябвало да оспори пред НОП актовете на FMSA за събиране на вземания, като тези юрисдикции евентуално биха могли да сезират Съда с преюдициални въпроси относно валидността или тълкуването на решенията на ЕСП.
- 59 Дори при съпоставяне на системата на предварителните вноски и системата на държавните помощи, неотдавнашната съдебна практика в тази област подкрепяла довода на ЕСП, че настоящата жалба е недопустима. Всъщност Съдът бил приел, че когато решение относно държавна помощ е адресирано единствено до държава членка (т.е. решение, което не е задължително по отношение на други лица) и когато в него не са определени последиците, които поражда по отношение на трети лица (последници, които ще се реализират в административни актове), жалбата за отмяна на това решение е недопустима.
- 60 Жалбоподателят оспорва тези доводи.
- 61 Съгласно член 263, четвърта алинея ДФЕС всяко физическо или юридическо лице може да подаде жалба срещу решенията, които са адресирани до него или които го засягат пряко и лично, както и срещу подзаконовни актове, които го засягат пряко и не включват мерки за изпълнение.
- 62 Така член 263, четвърта алинея ДФЕС ограничава жалбите за отмяна, подадени от физическо или юридическо лице, до три категории актове, а именно, първо, актовете, които са адресирани до него, второ, актовете, които не са адресирани до него, но които го засягат пряко и лично, и трето, подзаконовите актове, които не са адресирани до него, които го засягат пряко и които не включват мерки за изпълнение (вж. определение от 10 декември 2013 г., Von Storch и др./ЕЦБ, T-492/12, непубликувано, EU:T:2013:702, т. 29 и цитираната съдебна практика).
- 63 Що се отнася до условието, предвидено в член 263, първа алинея ДФЕС, съгласно постоянната съдебна практика подлежащи на обжалване актове или решения са само мерките, произвеждащи задължително правно действие, което може да засегне интересите на

жалбоподателя, изменяйки съществено правното му положение (вж. определение от 21 април 2016 г., *Borde и Carbonium/Комисия*, С-279/15 Р, непубликувано, ЕУ:С:2016:297, т. 37 и цитираната съдебна практика).

- 64 Освен това, когато става въпрос за актове или решения, чието изготвяне се осъществява в няколко фази, по-конкретно след приключване на вътрешна процедура, обжалваеми актове са само мерките, с които се определя окончателно позицията на институцията след приключване на тази процедура, като се изключват междинните мерки, чиято цел е да се подготви окончателното решение (вж. определение от 9 март 2016 г., *Port autonome du Centre et de l'Ouest* и др./Комисия, Т-438/15, ЕУ:Т:2016:142, т. 20 и цитираната съдебна практика).
- 65 Освен това съгласно съдебната практика, когато жалбата за отмяна е подадена от жалбоподател, който не е привилегирована страна, срещу акт, на който той не е адресат, изискването задължителните правни последици на обжалваната мярка да засягат интересите на жалбоподателя, като променят съществено правното му положение, съвпада с условията по член 263, четвърта алинея ДФЕС (вж. определение от 6 март 2014 г., *Northern Ireland Department of Agriculture and Rural Development/Комисия*, С-248/12 Р, непубликувано, ЕУ:С:2014:137, т. 33 и цитираната съдебна практика).
- 66 В това отношение съгласно постоянната съдебна практика, от една страна, физическо или юридическо лице, което не е адресат на дадено решение, може да твърди, че е лично засегнато от това решение, само ако то го засяга поради някои присъщи на него качества или поради фактическо положение, което го разграничава от всички останали лица и така го индивидуализира по същия начин като адресата на такова решение (решения от 15 юли 1963 г., *Plaumann/Комисия*, 25/62, ЕУ:С:1963:17, стр. 223 и от 2 април 1998 г., *Greenpeace Council* и др./Комисия, С-321/95 Р, ЕУ:С:1998:153, т. 7 и 28).
- 67 От друга страна, съгласно постоянната съдебна практика условието дадено физическо или юридическо лице да е пряко засегнато от решението — предмет на обжалване, изисква оспорената мярка пряко да поражда последици за правното положение на частноправните субекти и да не оставя никакво право на преценка на своите адресати, на които е възложено изпълнението ѝ, тъй като това изпълнение е с чисто автоматичен характер и произтича единствено от правната уредба на Съюза, без да се прилагат други правила с опосредяващ характер (вж. решение от 22 март 2007 г., *Regione Siciliana/Комисия*, С-15/06 Р, ЕУ:С:2007:183, т. 31 и цитираната съдебна практика).
- 68 От съдебната практика обаче следва, че дори когато оспорваният акт — за да породи последици за правното положение на частноправните субекти — непременно предполага приемането на мерки за изпълнение, условието за пряко засягане все пак се счита за изпълнено, ако този акт налага задължения на своя адресат за изпълнението му и ако адресатът е длъжен автоматично да приема мерки, които изменят правното положение на жалбоподателя (вж. в този смисъл решение от 7 юли 2015 г., *Federcoopesca* и др./Комисия, Т-312/14, ЕУ:Т:2015:472, т. 38 и цитираната съдебна практика).
- 69 Всъщност, както припомня генералният адвокат *Wathelet* в заключението си по дело *Stichting Woonpunt* и др./Комисия (С-132/12 Р, ЕУ:С:2013:335, т. 68 и цитираната съдебна практика), липсата на свобода на действие на държавите членки заличава явната липса на пряка връзка между акт на Съюза и правния субект. С други думи, за да предотврати прякото засягане, правото на преценка на автора на опосредяващия акт, с който се цели изпълнението на акта на Съюза, не може да бъде чисто формално. То трябва да стои в основата на правните последици за жалбоподателя.

- 70 В конкретния случай, на първо място, от приложимата правна уредба, и по-специално от член 54, параграф 1, буква б) от Регламент № 806/2014, както и от член 70, параграф 2 от същия регламент следва, че както конкретният автор на изчисленията на индивидуалните вноски, така и авторът на решението, с което са одобрени тези вноски, е ЕСП. Обстоятелството, че съществува сътрудничество между ЕСП и НОП, не променя тази констатация (определение от 19 ноември 2018 г., *Iscree Banca/Комисия и ЕСП*, Т-494/17, ЕУ:Т:2018:804, т. 27).
- 71 Всъщност единствено ЕСП има правомощието да изчислява, „след консултация с ЕЦБ или с националния компетентен орган и в тясно сътрудничество с националните органи за преструктуриране“, предварителните вноски на институциите (член 70, параграф 2 от Регламент № 806/2014). Освен това НОП имат задължението, произтичащо от правото на Съюза, за набиране на посочените вноски, установени с решението на ЕСП (член 67, параграф 4 от Регламент № 806/2014).
- 72 Решението на ЕСП, с което съгласно член 70, параграф 2 от Регламент № 806/2014 се установяват предварителните вноски, е окончателно.
- 73 Следователно обжалваните решения не могат да се квалифицират като мерки с чисто подготвителен характер или като междинни мерки, тъй като в края на процедурата те окончателно определят позицията на ЕСП, във връзка с разглежданите вноски.
- 74 На второ място, следва да се отбележи, че каквито и да са терминологичните колебания между текстовете на различните езици на член 5 от Регламент за изпълнение 2015/81, органите, до които ЕСП — автор на решението за определяне на предварителните вноски, адресира последното, са НОП, а не институциите. Фактически съгласно приложимата правна уредба НОП са единствените органи, до които авторът на решението е длъжен да го изпрати, и следователно, в крайна сметка, те са адресатите на това решение по смисъла на член 263, четвърта алинея ДФЕС (определение от 19 ноември 2018 г., *Iscree Banca/Комисия и ЕСП*, Т-494/17, ЕУ:Т:2018:804, т. 28).
- 75 Констатацията, че НОП имат качеството на адресати на решението на ЕСП по смисъла на член 263, четвърта алинея ДФЕС, всъщност се потвърждава от обстоятелството, че в рамките на системата, създадена с Регламент № 806/2014, и в съответствие с член 67, параграф 4 от този регламент на тези органи е възложено събирането на определените от ЕСП индивидуални вноски, заплащани от институциите (определение от 19 ноември 2018 г., *Iscree Banca/Комисия и ЕСП*, Т-494/17, ЕУ:Т:2018:804, т. 29).
- 76 Следователно, макар институциите да не са адресати на обжалваното решение, те все пак са лично и пряко засегнати от него, доколкото то ги засяга поради някои присъщи за тях качества или поради фактическо положение, което ги разграничава от всички останали лица и така ги индивидуализира по същия начин, както адресата на решението и доколкото посоченото решение има преки последици за правното им положение и не оставя никакво право на преценка на адресатите на тази мярка, на които е възложено изпълнението ѝ.
- 77 В това отношение, от една страна, в обжалваното решение всяка от институциите се споменава поименно и се определя нейната индивидуална вноска. От това следва, че институциите, сред които е и жалбоподателят, са лично засегнати от това решение.
- 78 От друга страна, що се отнася до прякото засягане, следва да се отбележи, че НОП, на които е възложено изпълнението на обжалваното решение, не разполагат с никаква свобода на преценка относно размера на индивидуалните вноски, определени в това решение. По-специално посочените органи не могат да изменят размера на разглежданите вноски и са длъжни да ги събират от съответните институции.

- 79 Освен това, що се отнася до позоваването от страна на ЕСП на Междуправителственото споразумение, за да оспори прякото засягане на жалбоподателя, следва да се отбележи, че това споразумение не се отнася до събирането от страна на НОП на предварителните вноски за 2016 г. от институциите, а само до прехвърлянето на тези вноски в ЕФП.
- 80 Всъщност, както следва от разпоредбите на Регламент № 806/2014 (вж. съображение 20 и член 67, параграф 4 от посочения регламент) и на Междуправителственото споразумение (вж. съображение 7, член 1, буква а) и член 3 от него), събирането на вноските се осъществява по силата на правото на Съюза (а именно по силата на Директива 2014/59 и на Регламент № 806/2014), докато прехвърлянето на тези вноски на ЕФП се осъществява по силата на Междуправителственото споразумение.
- 81 Следователно, въпреки че правното задължение на институциите да приведат дължимите от тях предварителни вноски по сметките, които са посочени от НОП, изисква тези органи да приемат национални актове, това обстоятелство не променя факта, че съответните институции остават пряко засегнати от решението на ЕСП, с което се определя размерът на индивидуалните им вноски.
- 82 От изложените по-горе съображения следва, че жалбоподателят е лично и пряко засегнат от обжалваните решения.
- 83 С оглед на гореизложените съображения повдигнатото от ЕСП възражение, с което се иска Общият съд да отхвърли жалбата като недопустима, трябва да бъде отхвърлено.

По същество

- 84 В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква осем основания. Главно той поддържа по същество, че ЕСП е трябвало да го освободи от задължението за плащане на предварителна вноска (първо и второ основание). При условията на евентуалност жалбоподателят твърди, че във всички случаи ЕСП е трябвало, първо, да изключи от пасивите, въз основа на които се събира вноската, портфейла от извънборсови дериватни инструменти, посочен в точка 12 по-горе (трето основание), второ, да вземе предвид нетната, а не брутната стойност на неговите договори относно извънборсовите дериватни инструменти (четвърто основание), и трето, да приеме, че жалбоподателят не е институция в процес на реструктуриране (пето основание). Освен това той изтъква нарушение от страна на ЕСП на правото на изслушване (шесто основание), на задължението за мотивиране (седмо основание) и на процесуални правила (ново основание).
- 85 В настоящия случай Общият съд счита за необходимо да разгледа най-напред въпроса за удостоверяването на обжалваните решения, което има за цел да гарантира правната сигурност чрез окончателно установяване на текста, приет от автора на акта, и представлява съществено процесуално правило (вж. в този смисъл решения от 15 юни 1994 г., Комисия/BASF и др., С-137/92 Р, ЕУ:С:1994:247, т. 75 и 76 и от 6 април 2000 г., Комисия/ICI, С-286/95 Р, ЕУ:С:2000:188, т. 40 и 41), чието нарушение съставлява абсолютно основание за отмяна, което съдът на Съюза следва да разгледа служебно (вж. в този смисъл решение от 13 декември 2013 г., Унгария/Комисия, Т-240/10, ЕУ:Т:2013:645, т. 70 и цитираната съдебна практика).

По удостоверяването на обжалваните решения

- 86 Следва да се напомни, че Съдът е постановил, че тъй като интелектуалният и формалният елемент представляват едно неразделно цяло, писмената форма на акта е необходимият израз на волята на органа, който го приема (решения от 15 юни 1994 г., Комисия/BASF и др., C-137/92 Р, EU:C:1994:247, т. 70 и от 6 април 2000 г., Комисия/ICI, C-286/95 Р, EU:C:2000:188, т. 38).
- 87 Съдът освен това е постановил, че е налице съществено процесуално нарушение поради самият факт, че липсва удостоверяване на акта, без да е необходимо да се доказва също така, че актът е засегнат от друг порок или че липсата на удостоверяване е причинила вреда на лицето, което се позовава на нея (решение от 6 април 2000 г., Комисия/ICI, C-286/95 Р, EU:C:2000:188, т. 42).
- 88 Контролът относно спазване на изискването за удостоверяване на акта и съответно относно сигурния характер на акта е предварително условие за осъществяването на всеки друг контрол, като например този относно компетентността на автора на акта, относно спазването на принципа на колегиалност или пък относно спазването на задължението за мотивиране на актовете (решение от 6 април 2000 г., Комисия/ICI, C-286/95 Р, EU:C:2000:188, т. 46).
- 89 Ако при разглеждане на акта, представен пред съда на Съюза, последният установи, че този акт не е надлежно удостоверен, той трябва да разгледа служебно основанието за съществено процесуално нарушение, изразяващо се в липса на надлежно удостоверяване на акта, и вследствие на това да постанови отмяната на опорочения акт (решение от 6 април 2000 г., Комисия/ICI, C-286/95 Р, EU:C:2000:188, т. 51).
- 90 В това отношение няма особено значение обстоятелството, че липсата на удостоверяване на акта не е причинила вреда на някоя от страните по спора. Всъщност удостоверяването на актовете е съществено процесуално правило по смисъла на член 263 ДФЕС, което е от основно значение за правната сигурност и чието нарушение води до отмяна на опорочения акт, без да е необходимо да се установява наличието на подобна вреда (решение от 6 април 2000 г., Комисия/ICI, C-286/95 Р, EU:C:2000:188, т. 52; в този смисъл вж. също решение от 8 септември 2016 г., Goldfish и др./Комисия, T-54/14, EU:T:2016:455, т. 47).
- 91 В настоящия случай, в отговор на първото определение, с което се разпорежда на ЕСП да представи пълни копия на оригиналите на обжалваните решения, включително на единствените им приложения, що се отнася до текста на всяко от решенията, на 15 януари 2018 г. ЕСП представя във формат PDF сканирани документи от по две страници, съдържащи подпис, което обстоятелство позволява да се приеме, че това са копия на оригиналите, т.е. на документите, които формално са били представени за подпис и приети от ЕСП в рамките на изпълнителната му сесия. Що се отнася до приложенията към обжалваните решения, ЕСП не представя никакви копия от оригиналите им, а само документи във формат PDF, които отразяват цифрови данни и не съдържат елементи, позволяващи да се гарантира тяхната автентичност.
- 92 В рамките на второ процесуално-организационно действие, а след това — с второто определение, Общият съд иска от ЕСП да изясни формата на приложенията към момента на приемане на обжалваните решения, а в случай че тези приложения са били представени в цифров формат, да даде обяснения и да представи всички технически данни за удостоверяването на тяхната автентичност, които са необходими, за да се докаже, че документите, представени пред Общия съд във формат PDF, съответстват на представените пред ЕСП за подпис и приети от него в рамките на изпълнителната му сесия, и по-специално на заседанията му от 15 април 2016 г. и от 20 май 2016 г. Общият съд иска от ЕСП също така да представи становището си по въпроса за съществуването на обжалваните решения от правна гледна точка, както и за спазването на съществените процесуални правила.

- 93 В отговорите си от 27 март 2018 г. и от 18 май 2018 г. на второто процесуално-организационно действие и на второто определение ЕСП изтъква за първи път, че обжалваните решения са били приети не на заседания на членовете на изпълнителната сесия на ЕСП, а в електронна форма, в рамките на писменото производство в съответствие с член 7, параграф 5 от ППИС — съгласно който съобщаването и изпращането на всички документи от значение за изпълнителната сесия по принцип трябва да се извършват по електронен път, при спазване на правилата за поверителност съгласно член 15 от ППИС — както и в съответствие с член 9 от ППИС.
- 94 По-специално, що се отнася до процедурата по приемане на първото обжалвано решение, от преписката е видно, че с електронно писмо от 13 април 2016 г., изпратено от ЕСП на членовете на изпълнителната сесия в 17,41 ч., съдържащо три прикачени файла, сред които е и един документ във формат PDF, озаглавен „Memorandum2_Final results.pdf“, е поискано от изпълнителната сесия на ЕСП официално да одобри предварителните вноски за 2016 г. до 15 април 2016 г. в 12,00 ч.
- 95 С електронно писмо от 15 април 2016 г., изпратено в 19:04 ч., ЕСП посочва, че при изчисляването на вноските е допусната грешка, обявява изпращането на изменена версия на документ, озаглавен „Memorandum 2“, и посочва, че ако няма възражения от страна на адресатите, даденото по-рано одобрение ще се счита за отнасящо се и до коригираните суми.
- 96 С електронно писмо от 15 април 2016 г., изпратено в 20,06 ч., посоченият документ е изпратен в формат XLSX под наименованието „Final results15042016.xlsx“.
- 97 Що се отнася до процедурата по приемане на второто обжалвано решение, ЕСП уточнява, че на 19 май 2016 г. в 21,25 ч. е изпратил електронно писмо до членовете на изпълняваната сесия с цел започване на писмена процедура, в което е поискал да бъде одобрена корекцията на резултатите от изчислението на предварителните вноски за 2016 г. и което съдържа приложен файл във формат XLSX, наречен „Delta“, съдържащ резултатите от коригираните изчисления. Одобрението е било поискано до 20 май 2016 г. в 17,00 ч. „поради спешността на случая“.
- 98 Накрая, в съдебното заседание ЕСП потвърждава, че инструментариумът към обжалваните решения е подписан по електронен път от председателя на ЕСП.
- 99 Налага се обаче изводът, че ЕСП нито представя, нито дори предлага да представи доказателства за подобно твърдение, каквито по принцип биха били цифровото средство и сертификатът за електронен подпис, с които се гарантира автентичността на акта, а вместо това представя доказателства, които в действителност са в противоречие с това твърдение.
- 100 Всъщност, що се отнася до текста на обжалваните решения, ЕСП представя документи във формат PDF, съдържащи на последната си страница изображение на саморъчен подпис, който, изглежда, е поставен чрез действие от типа „копиране и вмъкване“ на картинен файл, за който не е налице сертификат за електронен подпис.
- 101 Що се отнася до приложенията към обжалваните решения, които включват размера на вноските и на техните корекции и представляват съществен елемент от решенията, тези приложения също не съдържат никакъв електронен подпис, при положение че при никакви обстоятелства не могат да се считат за неразривно свързани с текста на обжалваните решения.
- 102 За да установи автентичността на приложенията към обжалваните решения, в отговор на второто определение ЕСП представя документи във формат TXT, с които цели да установи идентичността на хеш-стойностите (hash value) на тези приложения с хеш-стойностите на документите във формат XLSX, приложени към електронното писмо от 15 април 2016 г., което е изпратено в 20,06 ч., и към електронното писмо от 19 май 2016 г., което е изпратено в 21,25 ч.

- 103 Следва обаче да се отбележи, че за да докаже, че на приложенията към обжалваните решения са били поставени електронни подписи, както твърди ЕСП (вж. т. 98 по-горе), последният е трябвало да представи сертификати за електронен подпис, свързани с тези приложения, а не документи във формат ТХТ, които включват хеш-стойност. Представянето на такива документи във формат ТХТ дава основание да се предположи, че ЕСП не притежава сертификати за електронен подпис и следователно, обратно на твърденията му, на приложенията към обжалваните решения не са били поставени електронни подписи.
- 104 Освен това документите във формат ТХТ, представени от ЕСП, по никакъв начин не са обективно и неразделно свързани с разглежданите приложения.
- 105 На последно място, по съображения за изчерпателност следва да се отбележи, че удостоверяването, което се изисква в настоящия случай, изобщо не е удостоверяването на проектите, които са представени за одобрение с електронно писмо от 15 април 2016 г., изпратено в 20,06 ч., и с електронно писмо от 19 май 2016 г., изпратено в 21,25 ч., а удостоверяване на инструментариума, за който се счита, че е съставен след това одобрение. Всъщност инструментариумът се съставя едва след получаването на одобрение и се удостоверява чрез полагането на подпис.
- 106 От изложените по-горе съображения следва, че изискването за удостоверяване на обжалваните решения не е изпълнено.
- 107 Извън рамките на тези констатации относно липсата на удостоверяване на обжалваните решения, която съгласно припомнената в точки 87—90 по-горе съдебна практика сама по себе си налага отмяната на обжалваните решения, в интерес на доброто правораздаване Общият съд счита за уместно да разгледа и новото основание, базирано на фактически обстоятелства, установени в хода на производството, което е било изложено от жалбоподателя в съответствие с член 84, параграф 2 от Процедурния правилник, както и седмото основание.

По новото основание, изведено от нарушение на процесуалните правила относно приемането на обжалваните решения

- 108 Според жалбоподателя ЕСП приема обжалваните решения в нарушение на общите процесуални изисквания, произтичащи от член 41 от Хартата на основните права на Европейския съюз, на член 298 ДФЕС и на общите принципи на правото, както и на ППИС.
- 109 Като начало жалбоподателят посочва, че доколкото неговата гледна точка относно задължението му за заплащане на вноската и относно нейния размер (вж. т. 13—17 по-горе) е различна от тази на ЕСП, последният е трябвало да изложи своето становище в това отношение пред членовете на изпълнителната сесия. ЕСП обаче е съобщил на тази сесия единствено резултатите от изчисленията на вноските.
- 110 По-нататък, обжалваните решения били приети в по-кратък срок от минималния, определен за провеждане на писмената процедура. Всъщност продължителността на първата процедура за приемане на първото обжалвано решение била по-малка от 48 часа, а членовете на изпълнителната сесия са разполагали само с няколко часа при втората процедура по приемане на посоченото решение. И в двата случая ЕСП не е обосновал необходимостта от толкова кратки срокове. Второто обжалвано решение също било предшествано от твърде кратка писмена процедура, която е продължила по-конкретно около 19 часа. Секретариатът е мотивирал краткия срок чрез общо позоваване на „неотложността“, като не са били дадени обяснения в това отношение. Следователно ЕСП нарушил разпоредбите на член 9, параграфи 1 и 2 от ППИС.

- 111 Накрая, втората процедура за приемане на първото обжалвано решение нарушавала и член 9, параграф 3 от ППИС. Тази разпоредба предполагала приемане на решенията с единодушие, като не се вземат предвид въздържалите се. Във всички случаи продължителността на втората процедура за приемане на първото обжалвано решение била твърде кратка. Всъщност, като се има предвид несвоевременното изпращане и изключително краткия срок за реакция, секретариатът на ЕСП не можел да бъде сигурен, че всички членове на изпълнителната сесия са узнали за решението, нито за необходимостта активно да изразят несъгласието си.
- 112 ЕСП оспорва тези доводи.
- 113 На първо място, той изтъква, че правото на добра администрация не означава, че членовете на решаващия орган на институция, орган или организация трябва да разглеждат лично всички фактически и правни обстоятелства, които са свързани по някакъв начин с решението. На практика подобен подход не бил възможен, като се има предвид, че обжалваните решения се отнасят до изчисляване на предварителните вноски за почти 3 800 институции. Освен това правото на добра администрация включвало и задължението на администрацията да взема решения ефикасно.
- 114 В конкретния случай обжалваните решения били внимателно изготвени от отдела в ЕСП, отговарящ за тях, като всички членове на изпълнителната сесия на ЕСП били уведомени за метода и процедурата за изчисляване и били наблюдавали протичането на започналата през септември 2015 г. процедура, включително изчисленията на вноските на всички подготвителни етапи. Следователно на етапа на приемане на официалното решение относно вноската на практика не е имало висящи въпроси, които членовете на ЕСП е трябвало да разискват или да разрешават, още по-малко що се отнася до самия метод на изчисление.
- 115 Освен това жалбоподателят не бил изпълнил напълно своето задължение за предоставяне на информация. При все това неговата предварителна вноска се основавала на предоставени от самия него данни, а именно на тези, предоставени на по-късен етап и на хартиен носител, които съгласно собствените му твърдения са били „в съответствие с правното становище на FMSA“.
- 116 На второ място, ЕСП подчертава, че членовете на изпълнителната сесия не са се противопоставили на решението да се прибегне до писмена процедура. Освен това валидирането на резултатите от изчислението съставлявало формално приключване на дългосрочен процес. Тези членове били участвали надлежно в посочения процес и следователно нямали нужда от 48 часа, а още по-малко от пет работни дни, за да одобрят резултатите от изчислението.
- 117 При всички положения необходимостта от спешно предоставяне на НОП на резултатите от изчисленията било добре познато на членовете на изпълнителната сесия на ЕСП. В контекста на тясното си сътрудничество с НОП, ЕСП се бил ангажирал да предостави на посочените органи тези резултати в средата на април 2016 г. Освен това по силата на член 3, параграф 2 от Междуправителственото споразумение събираните на национално равнище предварителни вноски за 2016 г. трябвало да бъдат прехвърлени в ЕФП преди 30 юни 2016 г.
- 118 Според ЕСП това тълкуване на ППИС било в съответствие с изискванията на гъвкавост и бързина при функционирането на администрацията. При всички положения твърдените нарушения на член 9, параграфи 1 и 2 от ППИС не могли да се квалифицират като съществено процесуално нарушение по смисъла на член 263, параграф 2 ДФЕС. Напротив, ставало въпрос за вътрешни процесуални правила, на които третите лица не могат да се позовават. Освен това, макар да е нарушено процесуално правило, без това нарушение да възпрепятства постигането на преследваните с посоченото правило цели, не е налице съществено процесуално нарушение. В конкретния случай не било необходимо да се спазват

сроковете, предвидени в член 9, параграфи 2 и 3 от ППИС, и тези правила не можело да се тълкуват в смисъл, че членовете на изпълнителната сесия на ЕСП, участващи в тази сесия, са били длъжни да спазват минималния срок, дори ако той не е бил необходим за приемането на решение.

- 119 На последно място, що се отнася до втората процедура за приемане на първото обжалвано решение, ЕСП поддържа, че Съдът вече е постановил, че приемането на дадено решение с консенсус престава да бъде валидно, ако е налице явно възражение срещу неговото приемане. Освен това жалбоподателят не можел основателно да направи извод от практиката на ЕСП в рамките на изпълнителната му сесия, че консенсусът винаги изисква активно гласуване. Фактът, че даден консенсус е трябвало да се постигне в много кратък период от време, също не представлявал нарушение на член 9, параграфи 2 и 3 от ППИС, тъй като при обстоятелствата в конкретния случай този кратък период от време бил достатъчен, по-специално тъй като коригираните суми, изпратени по електронната поща на 15 април 2016 г. в 20,06 ч., се различавали съвсем малко от тези, които вече са били одобрени в рамките на първата процедура по приемане на първото обжалвано решение.
- 120 В конкретния случай, както бе посочено в точка 94 по-горе, писмената процедура за приемане на първото обжалвано решение е започнала с електронно писмо от 13 април 2016 г., изпратено в 17,41 ч., с което на членовете на изпълнителната сесия на ЕСП се определя срок до 12,00 ч. на 15 април 2016 г. да одобрят на проекта за решение, тоест срок, по-малък от два работни дни, докато предвиденият в член 9, параграф 2 от ППИС срок „обикновено е не по-малко от пет работни дни“. Противно на изискванията на ППИС, в електронното писмо от 13 април 2016 г. не се посочва никаква причина, обосноваваща намаляването на срока. В това електронно писмо не се споменава и член 9, параграф 2 от ППИС.
- 121 Впрочем за изчерпателност следва да се отбележи, че ЕСП не доказва, че е било неотложно решението да се приеме на 15 април 2016 г., вместо на 20 април 2016 г. — дата, която би гарантирала спазването на процесуалните правила. В това отношение следва да се посочи, че 15 април 2016 г. не е дата, предвидена съгласно правната уредба. Разглежданото намаляване на срока за приемане на решението представлява първото процесуално нарушение.
- 122 По-нататък, член 9, параграф 1 от ППИС гласи, че решенията могат да се приемат чрез писмена процедура, освен при възражения на поне двама членове на изпълнителната сесия, изразени в първите 48 часа след започването на писмената процедура.
- 123 В това отношение се оказва, че ЕСП е нарушил и ППИС, тъй като продължителността на проведената писмена процедура е била с шест часа по-малка от срока за повдигане на възражение срещу тази процедура, който е 48 часа. Ако се предположи, че е било необходимо решението да се приеме на 15 април 2016 г., не е съществувала пречка срокът за отговор да бъде определен до 18 часа за посочената дата. Това обстоятелство съставлява второто процесуално нарушение.
- 124 ЕСП неправилно се опитва да обоснове изтъкнатите нарушения на ППИС с липсата на възражения от страна на членовете на изпълнителната сесия на ЕСП. Достатъчно е да се отбележи, от една страна, че ЕСП е длъжен да прилага разпоредбите относно процеса на вземане на неговите решения, и по-специално относно намаляването на сроковете, когато са спазени определени правила, а от друга страна, че твърдяната липса на възражения по какъвто начин не заличава нарушението, извършено *ab initio*, тъй като ЕСП е предвидил срок, противоречащ на предписанията на ППИС.
- 125 По-нататък, макар че с електронното писмо от 13 април 2016 г. членовете на изпълнителната сесия на ЕСП са приканени да изпратят своето формално одобрение посредством електронно писмо, адресирано до функционалната кутия на ЕСП, последният не представя никакво

електронно съобщение за одобрение. Единственото доказателство относно наличието на одобрение е твърдението на ЕСП в електронното му писмо от 15 април 2016 г., изпратено в 19,04 ч., че такова одобрение е било дадено.

- 126 По-нататък, в това електронно писмо от петък, 15 април 2016 г., изпратено в 19,04 ч., което поне на първо време не е било адресирано до всички членове на изпълнителната сесия (А, който е член на изпълнителната сесия на ЕСП, не е адресат на посоченото електронно писмо, което му е било изпратено 21 минути по-късно), ЕСП посочва грешка при изчисляването на предварителните вноски и съобщава за изпращането на изменен текст на „mémorandum 2“ с отделно електронно писмо. В електронното писмо от 19,04 ч., без да се дава срок за евентуална реакция, се добавя, че поради липса на възражения от страна на членовете на изпълнителната сесия на ЕСП се счита, че тяхното одобрение, което вече е било дадено, се отнася и за изменения размер на вноските. Така ЕСП започва процедура по приемане на решение поради липса на възражения — процедура, която безспорно не е чужда на разпоредбите на ППИС, но все пак е започнала в условията на конкретни нередности, особено с оглед на непосочването на срок за приемане на решението. Това обстоятелство съставлява третото процесуално нарушение, в допълнение към двете други, които бяха споменати в точки 120—123 по-горе.
- 127 Така на същия ден в 20,06 ч. ЕСП изпраща отделно електронно писмо с приложен към него документ XLSX, озаглавен „Final results15042016.xlsx“. Посоченото електронно писмо отново не е било изпратено на А. Това обстоятелство представлява четвъртото процесуално нарушение.
- 128 Освен това, с оглед на датата на обжалваното решение (15 април 2016 г.), макар в електронното писмо от 15 април 2016 г., изпратено в 19,04 ч., да не е посочен никакъв срок, се счита, че консенсусът е бил налице същия ден, следователно в полунощ. Несъмнено в електронното си писмо от 13 април 2016 г. (приложено към електронното писмо от 15 април 2016 г., изпратено в 19,04 ч.) ЕСП е изразил намерението си да приеме решението на 15 април 2016 г. Дори да се предположи, че тази информация е била достатъчна, за да укаже, че всяко възражение е трябвало да бъде направено преди 15 април 2016 г. в полунощ, това не променя факта, че в конкретния случай процедурата по одобрение с консенсус е била приложена в петък в 19,04 ч. и е приключила същата вечер в полунощ. Тези обстоятелства утежняват последиците от третото процесуално нарушение, установено в точка 126 по-горе.
- 129 Освен че електронното писмо от 20,06 ч. не е било изпратено до А. (вж. т. 127 по-горе), което обстоятелство само по себе си опорочава посочената процедура, нейната редовност е доказана в още по-малка степен от страна на ЕСП, тъй като той не е установил, че останалите членове на изпълнителната сесия на ЕСП са знаели за изпращането на това електронно писмо от 20,06 ч. (нито впрочем за електронното писмо от 19,04 ч.) и че са били наясно със съдържанието му. ЕСП представя някои доказателства относно проверката, с които цели да установи, че електронните писма от 19,04 ч. и от 20,06 ч. са стигнали до електронните пощенски кутии на получателите. Все пак, дори да не се взема предвид обстоятелството, че осъществената чрез сондаж проверка не се отнася до всички членове на изпълнителната сесия на ЕСП, тази проверка по никакъв начин не доказва, че членовете на изпълнителната сесия на ЕСП са знаели конкретно за наличието на тези електронни писма същата вечер преди полунощ.
- 130 Предвид самото естество на процедурата по приемане на решение с консенсус, която се изразява в това да се направи извод за наличие на одобрение поради липса на възражение, тя по необходимост изисква преди приемането на решението най-малкото да се установи, че лицата, участващи в тази процедура, са се запознали с нея и са могли да разгледат проекта, подлежащ на тяхното одобрение. В конкретния случай, с оглед както на съдържанието на обжалваното решение, така и на обстоятелството, че е изпратено на същия ден на НОП (вж. т. 20 по-горе), се счита, че първото обжалвано решение е било прието най-късно на 15 април 2016 г. в полунощ.

Въпреки това ЕСП не е доказал, че членовете на изпълнителната сесия на ЕСП са могли да се запознаят преди полунощ с изменения проект за решение, нито дори с наличието на електронни писма от 19,04 ч. и от 20,06 ч.

- 131 Освен това в хода на изложението следва да се отбележи, че приложението към предложеното за одобрение на 13 април 2016 г. първо обжалвано решение е било електронен документ във формат PDF (вж. т. 94 и 120 по-горе), докато приложението, предложено за одобрение вечерта на 15 април 2016 г., е било електронен документ във формат XLSX (вж. т. 96 и 127 по-горе).
- 132 Поради това следва да се отбележи, че ако не е съществувала грешката, посочена в електронните съобщения от 15 април 2016 г. вечерта (вж. т. 95 по-горе), приложението към първото обжалвано решение е щяло да бъде електронен документ във формат PDF, а не XLSX файл.
- 133 По повод на тази разлика единствената констатация, която Общият съд може да направи, е че ЕСП, който, макар да има задължение да следи за единния характер и съгласуваността на формата на документите, които се представят за одобрение и впоследствие се одобряват, е изменил електронния формат. Тази неточност поражда последици, които не са единствено с процесуален характер, доколкото данните, предоставени посредством PDF файл, не предоставят никаква информация относно клетките за изчисляване, съдържащи се във файла XLSX, и поне в конкретния случай подобен файл PDF съдържа закръглени стойности, за разлика от файла XLSX. Така, що се отнася до фигуриращия в първото обжалвано решение коригиращ коефициент в зависимост от рисковия профил, а именно този относно европейския контекст, от данните, съдържащи се в отговорите на ЕСП, е видно, че стойността, посочена в първото обжалвано решение, както е представена в отговор на първото определение, а именно в PDF файла, не е точната стойност, фигурираща във файла XLSX, която съдържа четиринадесет знака след десетичната запетая, а е стойност, закръглена до втория знак след десетичната запетая, която не може да бъде използвана при проверката относно изчисляването на вноската.
- 134 От изложените по-горе съображения следва, че освен липсата на удостоверяване, установена в точка 106 по-горе, която предполага отмяната на обжалваните решения, процедурата за приемане на първото обжалвано решение е била проведена при явно несъобразяване с процесуалните изисквания, свързани с одобрението на това решение от членовете на изпълнителната сесия на ЕСП и с получаването на подобно одобрение.
- 135 В това отношение следва да се посочи, че обстоятелството, че физическите и юридическите лица не могат да се позоват на нарушение на правила, чиято цел не е да осигурят защитата на частноправните субекти, а да се организира вътрешното функциониране на службите в интерес на добрата администрация (вж. в това отношение решение от 7 май 1991 г., Nakajima/Съвет, С-69/89, EU:С:1991:186, т. 49 и 50), все пак не означава, че частноправните субекти никога не могат надлежно да се позоват на нарушение на правило, което урежда процеса на вземане на решение, водещ до приемането на акт на Съюза. Всъщност измежду разпоредбите, които уреждат вътрешните процедури на дадена институция, следва да се прави разлика между тези, чието нарушение не може да бъде изтъкнато от физическите и юридическите лица, тъй като се отнасят само до условията за вътрешно функциониране на съответната институция, които не са в състояние да засегнат правното им положение, и разпоредбите, чието нарушение, обратно на това, може да се изтъкне, при положение че установяват права и съставляват фактор за правната сигурност за тези лица (решение от 17 февруари 2011 г., Zhejiang Xinshiji Foods и Hubei Xinshiji Foods/Съвет, Т-122/09, непубликувано, EU:Т:2011:46, т. 103).
- 136 В конкретния случай анализът на протичането на процедурата по приемане на първото обжалвано решение показва голям брой нарушения на правилата, свързани с организирането на електронна процедура за приемане на решения. Макар член 9 от ППИС да не предвижда това изрично, от само себе си се разбира, че всяко писмено производство по необходимост предполага изпращане на проекторешението до всички членове на органа, който взема решение

в рамките на тази процедура. Що се отнася по-специално до процедурата по приемане на решение с консенсус, каквато е налице в настоящия случай (вж. т. 126—130 по-горе), решение не може да бъде прието, без да е установено най-малкото че всички членове са могли предварително да се запознаят с проекторешението. Накрая, тази процедура изисква посочване на срок, който позволява на членовете на посочения орган да вземат отношение по проекта.

- 137 В конкретния случай обаче са нарушени посочените процедурни правила, имащи за цел да осигурят спазването на съществените процесуални правила, присъщи за всяка провеждана по електронен път писмена процедура и за всяка процедура по приемане на решение с консенсус. Тези нарушения имат пряко отражение върху правната сигурност, тъй като водят до приемането на решение, за което не е доказано нито че е било предмет на одобрение от страна на компетентния орган, нито че предварително е било известно на всички негови членове.
- 138 Неспазването на тези процесуални правила, необходими за изразяване на съгласието, представлява съществено процесуално нарушение, което съдът на Съюза може да разгледа служебно (решения от 24 юни 2015 г., Испания/Комисия, С-263/13 Р, ЕУ:С:2015:415, т. 56 и от 20 септември 2017 г., Tilly-Sabco/Комисия, С-183/16 Р, ЕУ:С:2017:704, т. 116).
- 139 Накрая, що се отнася до второто обжалвано решение, следва да се отбележи, че то не заменя първото обжалвано решение, което определя размера на вноските, а само коригира тези суми в конкретен технически аспект. Отмяната на първото обжалвано решение задължително води до отмяна на второто.
- 140 От всички гореизложени съображения и без да е необходимо произнасяне по останалите доводи на жалбоподателя, следва, че обжалваните решения трябва да бъдат отменени и поради нарушение на процесуалните правила, свързани с тяхното приемане.

По седмото основание: нарушение на задължението за мотивиране

- 141 Жалбоподателят напомня, че съгласно съдебната практика изискването за мотивиране трябва да се преценява в зависимост от интереса, който адресатите или други лица, засегнати пряко и лично от акта, могат да имат от получаване на разяснения.
- 142 Според жалбоподателя обаче нито мотивите, които се съдържат в обжалваните решения, нито тези, които се съдържат в актовете за събиране на вземания, могат да се считат за достатъчни.
- 143 Първо, тези мотиви не позволявали да се определи дали ЕСП се основава на (коригираната) електронна декларация на жалбоподателя или на писмената му декларация, до какъв размер общата сума на баланса (коригирана с оглед на извънборсовите дериватни инструменти или некоригирана) е била включена при изчисляването на размера на вноската и дали направеното в обжалваните решения изчисление се основава на брутната стойност или на нетната стойност на договорите за дериватни инструменти.
- 144 Второ, приложение 2 към първия акт за събиране на вземания се отнасяло само до вноската за 2015 г. Макар приложение 1 към първия акт за събиране на вземания да се отнася до вноската за 2016 г., то все пак посочвало само резултата от изчислението, а не и неговите параметри. Обжалваните решения и актовете за събиране на вземания не излагали ясно етапите на изчисленията, нито класификациите, прилагани по отношение на жалбоподателя. Те не съдържали действително изчисление на вноската, в което са посочени декларираните от жалбоподателя стойности (като например общия размер на пасива, собствения капитал, гарантираните депозити, задълженията, произтичащи от всички договори за дериватни инструменти, и т.н.). За жалбоподателя също така било невъзможно да разбере до каква степен

оценката на ЕСП се отклонява от данните, посочени в писмената декларация. В това отношение жалбоподателят напомня, че е представил два формуляра на декларация, от които съгласно неговата правна теза е трябвало да се използва само единият.

- 145 Съдържащото се в обжалваните решения позоваване на правните основания за приемането им също не може да компенсира липсата на мотиви. От една страна, обжалваните решения цитирали само член 70, параграф 2 от Регламент № 806/2014, без да се позовават на Директива 2014/59, нито на Делегиран регламент 2015/63, въпреки определящия им характер за изчисляването на вноската. От друга страна, дори позоваването на правните основания да беше изчерпателно, в случая то не би било достатъчно. Изискванията за мотивиране били още по-строги, тъй като правният контекст на приетото решение е неизвестен и приетата мярка е предмет на спор между заинтересованите страни.
- 146 Жалбоподателят признава, че изчисляването на предварителната вноска е сложно. Тази сложност изисквала по-специално данъчнозадължените лица да могат да проверят дали ЕСП е изчислил вноските по начин, който е обоснован от правна гледна точка. Впрочем предоставянето на мотиви от страна на ЕСП съставлявало възможност на същия за осъществяване на самоконтрол. Освен това, за разлика от картелното право, параметрите за изчисляване от страна на ЕСП на предварителните вноски били подробно предвидени в приложимата правна уредба. Следователно ЕСП не би трябвало да има непреодолими затруднения да обясни на жалбоподателя етапите на изчисленията, през които е трябвало да премине, за да достигне получените резултати.
- 147 Евентуалният интерес от запазване на поверителността, който могат да имат други институции, също не представлява пречка за надлежното мотивиране на обжалваните решения, тъй като жалбоподателят искал да се запознае единствено с личните му данни.
- 148 Освен това достъпът до преписката, който е бил предоставен по инициатива на жалбоподателя след подаването на настоящата жалба, не отстранявал липсата на мотиви.
- 149 Що се отнася до второто обжалвано решение, то също не било надлежно мотивирано. Всъщност писмото от 22 май 2016 г., изпратено от ЕСП на НОП, се ограничавало до това да посочи, че изменението на „група IV“ налага изменение на първото обжалвано решение. Техническата оценка (technical with further background), на която се позовава това писмо, не била приложена нито към второто обжалвано решение, нито към втория акт за събиране на вземания.
- 150 Що се отнася до писмото от 23 май 2016 г., което FMSA е изпратила на Федералното сдружение на публичните германски банки, в него се посочвало, че средното изменение в размера на годишната вноска, наложена на одобрените в Германия институции, било 1,21 %. В случая на жалбоподателя обаче увеличението, установено с второто обжалвано решение, съответствало на 11,45 % от вноската за 2016 г., която била определена до този момент.
- 151 Освен това изтъкнатото във втория акт за събиране на вземания основание в подкрепа на корекцията се отнасяло до параметъра, свързан със системата за институционална защита. Този акт се позовавал на полета CD 133 и CD 134 от приложението към него. Същевременно в поле CD 134 не се съдържа никаква стойност. Освен това измененията не се ограничавали до двете горепосочени полета.
- 152 ЕСП оспорва тези доводи.

- 153 Той изтъква, че жалбоподателят не е нито адресат на обжалваните решения, нито е засегнат пряко от тях. Тези решения били предназначени за FMSA и изложението на мотивите им било достатъчно за FMSA, която, подобно на всички други НОП, участвала при изчисляването на предварителните вноски за 2016 г. Във всички случаи тези решения били достатъчно мотивирани дори по отношение на жалбоподателя.
- 154 На първо място, обжалваните решения се позовавали на Регламент № 806/2014, който бил изтъкнат като тяхно правно основание. Този регламент, заедно с Делегиран регламент 2015/63, Регламент за изпълнение 2015/81 и Директива 2014/59, излагали подробно метода, който трябва да се приложи за изчисляване на предварителните вноски. Поради това обжалваните решения били приети в добре познат на жалбоподателя контекст. Второ, жалбоподателят бил тясно свързан с процедурата. Той бил запознат с принципната логика, доколкото изчисляването се основава, от една страна, на основния метод, разяснен в споменатите по-горе актове, а от друга страна, на подробни данни, предоставени от самия жалбоподател. На трето място, жалбоподателят бил получил изключително подробни разяснения относно изчислението и подхода, следван в актовете за събиране на вземания. Освен това след подаване на заявление за достъп до документите той е получил допълнителна информация, а именно входните стойности, междинното изчисление и крайния резултат от изчислението.
- 155 Жалбоподателят преминавал границите на задължението за мотивиране с твърдението, че трябва да има възможност да преизчисли точния размер на предварителната си вноска. Предварителните вноски на институциите били взаимосвързани и различните етапи на процедурата по изчисляване на вноската на дадена институция предполагали използването на данни относно всички или поне относно голям брой институции. В този контекст задължението за мотивиране трябвало да бъде съчетано със задължението за защита на професионалната тайна на други институции. Жалбоподателят обаче вече имал достъп до цялата информация, която се отнася до него и която не е свързана с други институции.
- 156 В отговора си на въпрос, поставен от Общия съд в съдебното заседание, Комисията добавя в това отношение, че макар от икономическа гледна точка несъмнено да е възможно да се оцени рисковият профил на дадена институция единствено въз основа на предоставените от нея данни, все пак в конкретния случай взаимозависимостта на предварителните вноски на всички институции е била наложена от приложимата правна уредба, по-специално от член 69, параграф 1 и член 70, параграф 2 от Регламент № 806/2014.
- 157 Според ЕСП подходът, който не допуска сумата на предварителните вноски да се преизчислява изцяло, впрочем съответствал на административната практика в други области на правото на Съюза, и по-специално на правото в областта на конкуренцията. Освен това практическите и техническите възможности на задължението за мотивиране следвало да се вземат предвид в рамките на определения срок за приемане на обжалваните решения.
- 158 Що се отнася до второто обжалвано решение, FMSA била уведомена за процедурата и за мотивите, на които се основава корекцията, като това е направено с писмо, подписано от заместник-председателя на ЕСП и съобщено на всички НОП с второто обжалвано решение. Подробни мотиви, както и подробности за новото изчисляване, били предоставени на жалбоподателя във втория акт за събиране на вземания.
- 159 Накрая, твърдението за наличие на грешка в (ревизираните) изчисления на предварителните вноски за 2016 г., що се отнася до жалбоподателя, не било обосновано, тъй като според ЕСП жалбоподателят няма никакъв легитимен интерес от отмяната на обжалваните решения на основание наличие на евентуално процесуално нарушение.

- 160 Съгласно постоянната съдебна практика изискваните от член 296 ДФЕС мотиви трябва да са съобразени с естеството на съответния акт и трябва по ясен и недвусмислен начин да излагат съображенията на институцията, която издава акта, така че да дадат възможност на заинтересованите лица да се запознаят с основанията за взетата мярка, а на компетентната юрисдикция — да упражни своя контрол (вж. решение от 20 декември 2017 г., Comunidad Autónoma de Galicia и Retegal/Комисия, С-70/16 Р, ЕU:С:2017:1002, т. 59 и цитираната съдебна практика).
- 161 Изискването за мотивиране следва да се преценява в зависимост от обстоятелствата по конкретния случай, по-специално в зависимост от съдържанието на акта, от естеството на изложените мотиви и от интереса, който адресатите или други пряко и лично засегнати от акта лица могат да имат от получаване на разяснения. Не се изисква мотивите да уточняват всички релевантни фактически и правни обстоятелства, доколкото въпросът дали мотивите на определен акт отговарят на изискванията на член 296 ДФЕС, следва да се преценява с оглед не само на текста, но и на контекста, както и на съвкупността от правните норми, уреждащи съответната материя (вж. решение от 7 март 2013 г., Acino/Комисия, Т-539/10, непубликувано, ЕU:Т:2013:110, т. 124 и цитираната съдебна практика).
- 162 Освен това мотивите на даден акт трябва да бъдат логични, по-специално да не съдържат вътрешни противоречия, затрудняващи правилното разбиране на причините, които са в основата на този акт (вж. решение от 15 юли 2015 г., Pilkington Group/Комисия, Т-462/12, ЕU:Т:2015:508, т. 21 и цитираната съдебна практика).
- 163 Като начало следва да се напомни, че макар във въведената от Регламент № 806/2014 и Регламент за изпълнение 2015/81 система решенията за определяне на предварителните вноски да се съобщават на НОП, институциите, които дължат тези вноски, сред които е и жалбоподателят, са лично и пряко засегнати от посочените решения, обратно на твърденията на ЕСП (вж. т. 61—82 по-горе).
- 164 Ето защо интересът, който могат да имат тези институции от получаване на разяснения, трябва също да се вземе предвид при преценката на обхвата на задължението за мотивиране на съответните решения. Освен това следва да се припомни, че мотивите имат за цел и да позволят на съда на Съюза да упражни своя контрол.
- 165 В конкретния случай, без да е необходимо да се разглеждат доводите на жалбоподателя, че в първото обжалвано решение липсват уточнения коя от неговите декларации е била взета предвид от ЕСП за целите на изчисляването и какви са причините за това, следва да се отбележи, че ЕСП е допуснал няколко нарушения на задължението за мотивиране.
- 166 От една страна, що се отнася до текста на първото обжалвано решение, в него се споменава само Регламент № 806/2014, и по-специално член 70, параграф 2 от същия, прави се позоваване на консултации и сътрудничество с различни органи (Европейската централна банка (ЕЦБ) и националните органи), както и на факта, че изчисляването е извършено така, че всички индивидуални вноски да не надхвърлят определено ниво (а именно 12,5 % от целевото ниво, предвидено в член 69, параграф 1 от Регламент № 806/2014). Това решение не съдържа никаква информация относно последователните етапи при изчисляването на вноската на жалбоподателя, нито цифровите данни, свързани с тези отделни етапи.
- 167 Действително тълкуването на член 70 от Регламент № 806/2014, споменат в първото обжалвано решение, и по-специално на параграф 6 от този член, позволява да се разбере, че предварителните вноски се изчисляват от ЕСП в приложение по-специално на „делегираните актове, в които се уточнява понятието за коригиране на вноските в зависимост от рисковия профил на институциите, приети от Комисията съгласно член 103, параграф 7 от Директива 2014/59/ЕС“, тоест в конкретния случай на Делегиран регламент 2015/63.

- 168 Освен това Делегиран регламент 2015/63 съдържа подробни правила, които ЕСП трябва да прилага при изчисляване на вноските.
- 169 Тези елементи обаче не са достатъчни, за да се разбере как ЕСП е приложил разглежданите правила към случая на жалбоподателя, за да стигне до размера на неговата вноска, посочена в приложението към първото обжалвано решение.
- 170 Следва да се добави, че в първото обжалвано решение не са посочени междинните решения на ЕСП за целите на прилагането на правната уредба за изчисляване на вноските, а именно най-малкото решенията, посочени в точка 29 по-горе.
- 171 Налага се обаче изводът, от една страна, че тези междинни решения определят елементи на процедурата по изчисляване, както и самото изчисляване на таксите. От друга страна, тези междинни решения не само прилагат приложимата правна уредба, но някои от тях дори я допълват. Тъй като тези междинни решения не се публикуват, нито са доведени по друг начин до знанието на институциите, във всички случаи не може да се приеме доводът на ЕСП, че мотивите на първото обжалвано решение са достатъчни, тъй като Регламент № 806/2014, Делегиран регламент 2015/63, Регламент за изпълнение 2015/81 и Директива 2014/59 излагали подробно метода, който трябва да се приложи за изчисляване на предварителните вноски (вж. т. 154 по-горе).
- 172 Достатъчно е да се цитират два примера измежду междинните решения, посочени в точка 29 по-горе, а именно, първо, решение SRB/ES/SRF/2016/01 (вж. т. 29, осмо тире по-горе), член 1 от което определя целевото равнище за 2016 г., което съставлява елемент, взет предвид при изчисляване на предварителната вноска на жалбоподателя (вж. член 4 от Регламент за изпълнение 2015/81 и приложение I, стъпка 6 от Делегиран регламент 2015/63), и второ, Решение SRB/ES/SRF/2015/00 (вж. т. 29, първо тире по-горе), с което се прилага член 6, параграф 1, буква г) от Делегиран регламент 2015/63 относно определянето от страна на ЕСП на допълнителните показатели за риска, които съставят IV група на риска — една от двете групи, които се прилагат от ЕСП в конкретния случай съгласно фала с данните, който също е посочен в точка 29 по-горе.
- 173 Макар тези междинни решения да са били съобщени на жалбоподателя от ЕСП, това е било направено едва на 3 август 2016 г., тоест след подаването на настоящата жалба.
- 174 В това отношение следва да се напомни, че изпълнението на задължението за мотивиране трябва да се преценява в зависимост от информацията, с която разполага жалбоподателят към момента на подаване на жалбата (вж. решение от 12 ноември 2008 г., *Evropaiki Dynamiki/Комисия*, Т-406/06, непубликувано, EU:T:2008:484, т. 50 и цитираната съдебна практика).
- 175 От друга страна, що се отнася до приложението към първото обжалвано решение, следва да се отбележи, че макар да съдържа сума, отговаряща на коригиращия коефициент в зависимост от рисковия профил в европейския контекст, то не съдържа никаква подобна информация относно коригиращия коефициент в зависимост от рисковия профил за частта от изчислението, осъществено във връзка с националния контекст. Също така, макар да уточнява вида на използвания в европейския контекст метод за изчисляване, той не представя никакви данни за метода на изчисление, използван от ЕСП във връзка с националния контекст.
- 176 При все това, както следва от член 8, параграф 1, буква а) от Регламент за изпълнение 2015/81, частта от изчислението на вноските от страна на ЕСП във връзка с националния контекст за 2016 г. се взема предвид в размер на 60 % при определянето на вноската на институциите, а тази във връзка с европейския контекст — само в размер на 40 %. Следователно мотивите, съдържащи се в първото обжалвано решение, са недостатъчни в това отношение.

- 177 Следва да се добави, противно на твърденията на ЕСП, че непълнотата на мотивите на първото обжалвано решение не може да бъде компенсирана от мотивите, съдържащи се в първия акт за събиране на вземания, приет от FMSA в изпълнение на това решение.
- 178 Вярно е, че в конкретния случай първият акт за събиране на вземания съдържа по-подробни разяснения относно изчисляването на вноската на жалбоподателя, и то както на „европейската“, така и на „националната“ ѝ част.
- 179 Въпреки това в рамките на въведената от приложимата правна уредба система ЕСП е този, който изчислява и определя предварителните вноски. Решенията на ЕСП за изчисляване на посочените вноски се адресират само до НОП (член 5, параграф 1 от Регламент за изпълнение 2015/81), а тези органи трябва да ги съобщят на институциите (член 5, параграф 2 от Регламент за изпълнение 2015/81) и да съберат вноските от тези институции въз основа на посочените решения (член 67, параграф 4 от Регламент № 806/2014).
- 180 Така, когато действия на основание член 70, параграф 2 от Регламент № 806/2014, ЕСП приема решения с окончателен характер, които засягат пряко и лично институциите.
- 181 Следователно ЕСП, който е автор на тези решения, трябва да ги мотивира. Това задължение не може да се делегира на НОП, нито пък нарушението му може да се отстрани от последните, като в противен случай няма да бъде отчетено качеството на ЕСП като автор на посочените решения и неговата отговорност на това основание, и предвид многообразието на НОП ще възникне опасност от неравно третиране на кредитните институции във връзка с мотивирането на решенията на ЕСП.
- 182 Във всички случаи следва да се отбележи, че данните, които се съдържат в приложение 1 към първия акт за събиране на вземания, представени в качеството им на подробна информация при изчисляването на предварителната вноска на жалбоподателя, не са идентифицирани като данни, предоставени от ЕСП. Напротив, те са представени като неразделна част от акта за събиране на публични вземания, който е акт на германското право, така че не е възможно да се направи разграничение между данните, произхождащи от FMSA, и тези, които евентуално са предоставени от ЕСП.
- 183 Освен това следва да се посочи, че макар коригиращият коефициент в зависимост от рисковия профил да трябва непременно да съдържа всички знаци след десетичната запетая, като в противен случай изчислението ще е приблизително, коригиращият коефициент, който се съдържа в приложението на първия акт за събиране на вземания (закръглен до четвъртия знак след десетичната запетая), не съответства нито на този от приложението към първото обжалвано решение (закръглен до втория знак след десетичната запетая), което е било съобщено на жалбоподателя от ЕСП на 3 август 2016 г. (вж. т. 29 по-горе) и представено на Общия съд в приложение А.22 към жалбата, нито на този, който фигурира в същото приложение, което е било предоставено на Общия съд в отговор на второто определение (който съдържа петнадесет знака след десетичната запетая).
- 184 Освен това други стойности, които изискват същата степен на точност и фигурират (закръглени до четвъртия знак след десетичната запетая) в първия акт за събиране на вземания (вж. полета CD 21 (отношението на ливъридж), CD 35 (комплексен показател за група I), CD 36 (комплексен показател за група IV), CD 37 (комплексен показател) или CD 38 (окончателен комплексен показател) от приложение 1 към този акт) не отговарят на тези, които се съдържат (закръглени само до втория знак след десетичната запетая) във файла с данни, изпратен от ЕСП на жалбоподателя на 3 август 2016 г. (вж. т. 29 по-горе) и предоставен на Общия съд в приложение А.25 към жалбата.

- 185 Освен това, що се отнася до последния файл с данни, предоставен от ЕСП на жалбоподателя, следва да се припомни вече цитираната в точка 174 съдебна практика, съгласно която спазването на задължението за мотивиране трябва да се преценява с оглед на информацията, с която жалбоподателят разполага към момента на подаване на жалбата.
- 186 От гореизложеното обаче следва, че както решенията, които също са посочени в точка 29 по-горе, споменатият файл е бил съобщен на жалбоподателя от ЕСП едва след подаването на настоящата жалба.
- 187 Що се отнася до второто обжалвано решение, следва да се отбележи, че то също нарушава задължението за мотивиране по същите причини като посочените във връзка с първото обжалвано решение и поради това, че не съдържа никакви мотиви относно корекцията, която осъществява.
- 188 Действително мотивите за извършването на тази корекция са изложени в писмото от 22 май 2016 г., изпратено от ЕСП на НОП с второто обжалвано решение, и в писмото от 23 май 2016 г., изпратено от FMSA на германските институции.
- 189 В тези писма обаче се съдържат само общи разяснения относно мотивите за корекцията, извършена с второто обжалвано решение. Що се отнася до техническата оценка, към която препраща писмото от 22 май 2016 г., тя не е била представена от ЕСП.
- 190 Що се отнася до мотивите, изложени във втория акт за събиране на вземания и във файла с данни, предоставен на жалбоподателя на 3 август 2016 г., по отношение на тях се отнасят съображенията, изложени в точки 177—184 по-горе.
- 191 Освен това следва да се отбележи, че що се отнася до коригиращия коефициент в зависимост от рисковия профил в контекста на еврозоната (risk adjustment factor in the EA), освен обстоятелството, че разглежданите документи не указват точната стойност на този коефициент, а стойност, закръглена до деветия и дори до втория знак след десетичната запетая, тези документи посочват стойност ([*поверително*], що се отнася до второто становище за събиране на вземания, и [*поверително*], що се отнася до файла с данните), различна от тази, посочена в приложението към второто обжалвано решение ([*поверително*]).
- 192 Накрая, доводите на ЕСП, посочени в точка 159 по-горе, следва да се отхвърлят. Всъщност, макар че съгласно съдебната практика жалбоподателят изобщо няма законен интерес от отмяна на решение поради порок във формата му, поради липса на мотиви или поради недостатъчни мотиви, когато отмяната на това решение може само да доведе до постановяването на ново решение, което по същество е еднакво с отмененото (вж. в този смисъл решение от 4 май 2017 г., Schröder/OCVV — Hansson (SEIMORA), T-425/15, T-426/15 и T-428/15, непубликувано, EU:T:2017:305, т. 109 и цитираната съдебна практика), налага се изводът, че в конкретния случай не е възможно да се изключи възможността отмяната на обжалваните решения да доведе до приемането на нови. Всъщност при липса на цялостна информация относно констатациите и междинните изчисления на ЕСП и на всички данни за други институции — въпреки че е налице взаимозависимост между вноската на жалбоподателя и вноската на всяка от другите институции — нито жалбоподателят, нито Общият съд са в състояние да проверят в конкретния случай дали отмяната на тези решения би довела непременно до приемането на ново решение, което по същество е идентично.
- 193 От изложеното по-горе следва, че освен мотивите за отмяна, които бяха посочени в точки 86—107 и 120—140 по-горе, обжалваните решения трябва да бъдат отменени и поради неизпълнение на задължението за мотивиране.

194 Ето защо обжалваните решения трябва да бъдат отменени, без да е необходимо да се разглеждат първите шест основания, изтъкнати от жалбоподателя.

По съдебните разноски

195 По смисъла на член 134, параграф 1 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Тъй като ЕСП е загубил делото, той следва да бъде осъден да понесе направените от него разноски, както и съдебните разноски на жалбоподателя в съответствие с искането на последния.

196 В съответствие с член 138, параграф 1 от Процедурния правилник Комисията понася направените от нея съдебни разноски.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (осми разширен състав)

реши:

- 1) **Отменя Решение на Единния съвет за реструктуриране (ЕСП), прието на неговата изпълнителна сесия от 15 април 2016 г., относно предварителните вноски за 2016 г. в Единния фонд за реструктуриране (SRB/ES/SRF/2016/06) и Решение на ЕСП, прието на неговата изпълнителна сесия от 20 май 2016 г., относно корекцията на предварителните вноски за 2016 г. в Единния фонд за реструктуриране, допълващо решението на ЕСП, прието на изпълнителната му сесия от 15 април 2016 г., относно предварителните вноски за 2016 г. в Единния фонд за реструктуриране (SRB/ES/SRF/2016/13), в частта, в която се отнасят до Portigon AG.**
- 2) **ЕСП понася, наред с направените от него съдебни разноски, и тези, които са направени от Portigon.**
- 3) **Осъжда Европейската комисия да заплати направените от нея съдебни разноски.**

Collins

Кънчева

Barents

Passer

De Baere

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 28 ноември 2019 година.

Подписи